

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 47Ek/20/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121202163
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martina Rusnáková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121202163.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31575951 proti povinnému: Y. X., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom R. ul. XXX/XA, XXX XX X., X. adresa: F. X/XX, XXX XX X., o vymoženie XXX,XX Eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Erik Tóth so sídlom exekútorského úradu Piaristická 2, 949 01 Nitra, ktorý vedie exekúciu pod sp. zn. 213 EX44/21, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 47Ek/20/2021 zo dňa 09. 12. 2021, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 47Ek/20/2021 zo dňa 09. 12. 2021 z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie podaným na Okresný súd Banská Bystrica dňa 28. 12. 2020 domáhal od povinného vymoženiu 257,13 Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu - rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 14Csp/210/2017 zo dňa 17. 02. 2020 (ďalej ako „Exekučný titul“). Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 19. 01. 2021 poverenie na vykonanie exekúcie pod spisovou značkou 47Ek/20/2021, ktorým bol vykonaním exekúcie poverený súdny exekútor JUDr. Erik Tóth so sídlom exekútorského úradu Piaristická 2, 949 01 Nitra, ktorý vedie exekúciu pod sp. zn. 213 EX44/21.

2. Uznesením sp. zn. 47Ek/20/2021 zo dňa 09. 12. 2021 súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) zamietol. V odôvodnení uznesenia vyšší súdny úradník uviedol, že v exekučnom konaní, ktoré prebieha na základe výsledku konania, v ktorom bol exekučný titul vydaný, exekučný súd v spojení s návrhom povinného na zastavenie skúma len to, či po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré by mali za následok zastavenie exekúcie, teda či po vzniku exekučného titulu nastali skutočnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia. Skutočnosť, že povinný plnil na úverový účet, ktorého vznik sa viaže na inú zmluvu uzatvorenú medzi oprávneným a povinným, nespôsobuje zánik vymáhaného nároku priznaného exekučným titulom na podklade ktorého sa vedie toto exekučné konanie, keďže súd má za preukázané, že v čase úhrady mal povinný dlh aj na predmetnom úverovom účte. Oprávnený tak v zmysle predloženého prehľadu pohybov na úverovom účte č. 3831958002/5600 pokladal dlh z úverového účtu prevedením na tento účet za čiastočne splnený. Súd má za to, že platením na úverový účet viažuci sa k inému zmluvnému vzťahu povinný prejavil vôľu platiť práve daný dlh a nie dlh vymáhaný v tomto konaní. Vo vykonávacom (exekučnom) konaní vychádza súd z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom. Vo vykonávacom (exekučnom) konaní súd právo nenachádza, ale len vykonáva to, o čom bolo už právoplatne rozhodnuté. Exekučnému súdu v exekučnom konaní ani v rámci rozhodovania o návrhu na zastavenie exekúcie neprináleží posudzovať ani revidovať rozhodnutie, ktoré mu je ako exekučný titul predložené. Súd skúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a mal nesporne za preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nesplnil. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia

a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, súd podaný návrh na zastavenie exekúcie považoval za nedôvodný a preto ho zamietol.

3. Proti uzneseniu sp. zn. 47Ek/20/2021 zo dňa 09. 12. 2021 podal povinný v zákonnej lehote sťažnosť. V sťažnosti povinný okrem iného uviedol, že horeuvedená suma bola uhradená ešte v roku 2020, súdu poskytol všetky potvrdenia, vrátane poznámkového bloku, kde mu pracovníčka banky uviedla údaj, na ktorý účet má predmetnú sumu uhradiť. Pri úhrade použil správny variabilný symbol, ktorý identifikuje platbu, v tomto prípade teda číslo úverovej zmluvy. To, že ho pracovníčka banky uviedla do omylu, nie je jeho chyba. Suma aj variabilný symbol sedeli presne, preto nevidí dôvod, prečo oprávnený neuznal jeho žiadosť o zastavenie exekúcie. Variabilný symbol je relevantný údaj pri identifikácii platieb. Povinný zároveň uviedol, že platí obrovskú sumu (700 Eur) mesačne za exekúciu bytu a to z dôvodu, že bol dlhé roky chorý a na PN. Považuje za nespravodlivé ako silnejšia strana (oprávnený) využíva svoje postavenie a nárokuje sumu, ktorá bola uhradená. Predmetná pohľadávka je navyše navýšená o trovy exekútora, čo predstavuje takmer dvojnásobok pôvodnej (zaplatenej) sumy. Konanie súdu (odmietnutie návrhu na zastavenie exekúcie) považuje za nesprávny procesný postup a taktiež neboli zohľadnené rozhodujúce skutočnosti ani právo na spravodlivý proces. Žiada o zohľadnenie a overenie horeuvedených skutočností a účasť vedľajšieho účastníka v konaní.

4. Oprávnený vo vyjadrení k sťažnosti povinného uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s napadnutým uznesením, považuje ho za vecne a právne správne a v dôvodoch naň odkazuje. Oprávnený sa pridrižava svojho vyjadrenia zo dňa 09. 03. 2021, v ktorom sa dostatočne vysporiadal so všetkými námietkami povinného a sťažnosť povinného považuje za nedôvodnú v celom rozsahu. Povinný nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu.

5. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

7. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. Podľa § 243 CSP v sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.

10. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

11. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

12. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

13. Súd v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami preskúmal napadnuté rozhodnutie a po preskúmaní veci sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka. Súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie treba považovať za správne a námietky voči nemu zo strany

povinného uvedené v sťažnosti tak logicky za nedôvodné. Súd má za to, že vyšší súdny úradník rozhodol správne, keď návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. V danom prípade vyšší súdny úradník v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, ktorý zároveň aj dostatočným spôsobom právne odôvodnil. Takýto postup súdu má oporu v právnych predpisoch a bol odôvodnený do tej miery, ktorá postačuje na záver o ústavnej konformite napadnutého uznesenia. Súd sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka a v podrobnostiach naň odkazuje. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 6 odôvodnenia tohto rozhodnutia, s poukazom na nesúhlas a argumentáciu povinného prezentovaný v sťažnosti a k zvýrazneniu správnosti napádaného rozhodnutia, súd nad rámec zákona (§ 202 ods. 2 Exekučného poriadku) dodáva:

14. Povinný v podanej sťažnosti argumentoval tým, že horeuvedená suma bola uhradená ešte v roku 2020 a súdu poskytol všetky potvrdenia, vrátane poznámkového bloku, kde mu pracovníčka banky uviedla údaj, na ktorý účet má predmetnú sumu uhradiť. Súd konajúci sudcom však uvádza, že v tomto bode sa stotožnil s názorom vyššieho súdneho úradníka uvedenom v napadnutom uznesení, že keďže mal povinný s oprávneným uzavretých viac zmluvných vzťahov, tak platením na úverový účet viažuci sa k inému zmluvnému vzťahu povinný prejavil vôľu platiť práve daný dlh a nie dlh vymáhaný v tomto konaní. Súd zároveň z „poznámkového bloku“ (povinný pravdepodobne myslel 1. stranu priloženého exekučného titulu len s rukou uvedenými číslami účtov bez ďalšieho) nemal za preukázané tvrdenie povinného o tom, že ho uviedla pracovníčka banky do omylu. Súd pritom pripomína povinnému, že v prípade ak má povinný viac dlhov voči oprávnenému, je v prvom rade v záujme povinného, aby si za danej situácie preveril, či vykonal správne úhradu tej ktorej platby a tým splnil svoj dlh voči oprávnenému.

15. Súd zároveň k námietke povinného o účasti vedľajšieho účastníka konania aj napriek uplatneniu koncentračnej zásady uvádza, že v tomto štádiu konania už vstup vedľajšieho účastníka do konania nie je možný (Exekučný poriadok takúto možnosť nepripúšťa).

16. V súvislosti s prejavom nespokojnosti povinného s napadnutým rozhodnutím sudca poukazuje na to, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Rovnako súčasťou práva na spravodlivé súdne konanie nie je právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom sťažovateľa, resp. právo na úspech v konaní. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok. Súd je však povinný na tieto procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu (IV. ÚS 329/04, II. ÚS 106/05, III. ÚS 32/07, III. ÚS 302/09, III. ÚS 75/2010), čomu podľa názoru sudcu učinil konajúci vyšší súdny úradník napadnutým uznesením zadosť.

17. Záverom súd uvádza, že judikatúra súdov (vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky) nevyžaduje, aby odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní odpovedalo na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Súd preto nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými tvrdeniami povinného, ktoré nie sú právne relevantné a nemajú rozhodujúci význam pre rozhodnutie súdu o sťažnosti povinného (pozri napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo dňa 16. 03. 2005).

18. Vychádzajúc teda zo skutočnosti, že povinný neuviedol a nepreukázal v podanom návrhu na zastavenie exekúcie žiadne skutočnosti odôvodňujúce, v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, súd podanú sťažnosť povinného proti uzneseniu sp. zn. 47Ek/20/2021 zo dňa 09. 12. 2021 považoval za nedôvodnú a podľa § 250 ods. 1 CSP ju zamietol, pretože nezistil žiadny zákonný dôvod na zastavenie exekúcie.

19. Keďže si účastníci neuplatnili trovy sťažnostného konania, súd o nich nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).

(§